

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 10Csp/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118389928
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:6118389928.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Ivetou Gildeinovou v spore žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, Martin, IČO: 36 715 352 proti žalovanej T. K., nar. XX.X.XXXX, bytom Č. XXX, zast. Mgr. Ondrej Barna, Zámocká 529/34, Stropkov, o zaplatenie 338,09 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Súd p r i z n á v a žalovanej nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 07.12.2019 na Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým navrhol, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 338,09 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 21.04.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že spoločnosť Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 35805731 (ďalej len „spoločnosť“) uzatvorila so žalovanou dňa 15.10.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička vo výške 720 eur. Zároveň so žalovanou bola uzatvorená i Dohoda o započítaní pohľadávok, v zmysle ktorej bola žalovanej poskytnutá finálna suma, ktorá zodpovedá rozdielu medzi poskytnutým úverom a započítanými pohľadávkami. Započítané pohľadávky predstavujú nesplatené časti dlžnej sumy z predchádzajúcich úverov poskytnutých žalovanej. Peňažné prostriedky boli poskytnuté na účet predplatennej platobnej karty odovzdanej žalovanej, o čom svedčí Potvrdenie o vyplatení pôžičky. Žalovaná sa v zmluve zaviazala tento úver splácať v týždenných splátkach v počte 60 splátok s prvou splátkou dňa 4.11.2015 a poslednou splátkou dňa 8.12.2016. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala uhradiť náklady v celkovej sume 123,10 eur, ktoré zahrňujú úrok a poplatok za garantovanú službu. Súčasne so Zmluvou uzatvorila aj Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, ktorá je dobrovoľnou doplnkovou službou, ktorá spočívala vo výbere splátok v mieste bydliska klienta alebo v inom mieste podľa určenia klienta prostredníctvom obchodného zástupcu. Žalobca všetky úhrady žalovanej započítal na celú istinu poskytnutého úveru. Žalovaná celkovo uhradila žalobcovi sumu 370,- eur. Konečná splatnosť úveru nastala 8.12.2016. Zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá dňa 31.3.2017 medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Zmluva o postúpení pohľadávok nadobudla účinnosť dňa 20.4.2017. Žalovaná porušila povinnosť splácať záväzky zo zmlúv a uhradil len splátky vo výške 381,91 eur. Listom zo dňa 24.10.2018 žalobca vyzval žalovanú k úhrade celej dlžnej sumy. Celkový dlh

je vo výške 338,09 eur. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od 21.4.2017 odo dňa nasledujúceho po účinnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok.

3. Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá dňa 31.03.2017 podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. ako postupníkom, postúpila spoločnosť Provident Financial, s.r.o. pohľadávku voči žalovanej vrátane príslušenstva na KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. o čom bola žalovaná upovedomená oznámením o postúpení pohľadávky.

4. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať svoje záväzky zo zmlúv špecifikovaných v bodoch 2. a 3. riadne a včas a uhradila len splátky v celkovej výške 490,79 eur. Žalobca listom zo dňa 24.10.2018 - predžalobná výzva, vyzval žalovanú k úhrade celej dlžnej sumy. Žalovaná doposiaľ dlžnú sumu neuhradila.

5. V upomínacom konaní bol vydaný platobný rozkaz č.k. 35Up/893/2018-19 zo dňa 14.12.2018, proti ktorému podala v zákonom stanovenej lehote žalovaná odpor. V súlade s § 14 ods. 3 zák. č. 307/2016 o upomínacom konaní postúpil vec Okresnému súdu Humenné, miestne príslušnému súdu na prejednanie vecí podľa CSP.

6. Okresný súd Humenné rozhodol rozsudkom č.k. 10Csp/10/2019-75 dňa 29.5.2019 tak, že zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 300,23 eur s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 300,23 eur od 17.12.2016 do zaplatenia, určil zmluvnú podmienku o poplatku za garantovanú službu 72,36 eur za neprijateľnú a vylúčil na samostatné konanie žalovanej protinávrh.

7. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie dňa 17.6.2019 proti výroku o povinnosti zaplatiť sumu 300,23 eur s príslušenstvom a Krajský súd v Prešove rozhodol uznesením č.k. 20Co/98/2019-97 zo dňa 27.8.2019 tak, že rozsudok vo vyhovujúcom výroku a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd v tomto uznesení usmernil súd prvej inštancie, že úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude posúdiť obe zmluvy v naznačenom smere v súvislosti s opakovaným úverovaním až do nekontinuálneho vylúčenia žalobcov spod ochrany noriem určených pre spotrebiteľské úvery, t.j. z pohľadu dodržania odbornej starostlivosti pri posúdení bonity dlžníkov sa nejaví len ako nedbanlivostné, o čom svedčí práve konanie právneho predchodcu žalobcu smerujúce k vyňatiu spotrebiteľského záväzku z režimu spotrebiteľských úverov.

8. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX, oznámením o postúpení pohľadávky, potvrdením o vyplatení pôžičky, výpisom splátok a úhrad, dohodou o započítaní pohľadávok, predžalobnou výzvou, žiadosťou o predčasné splatenie úveru, platobným rozkazom, odporom, protinávrhom žalovanej, vyjadreniami strán sporu a zistil tento skutkový stav veci:

9. Pôvodný veriteľ spoločnosť Provident Financial, s.r.o. dňa 15.10.2015 uzatvoril so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 720 eur. Žalovaná sa zaviazala celkovo vrátiť sumu 843,10 eur v 60 týždenných splátkach pri výške 1. a 59. Splátky 14,06 eur a poslednej splátky vo výške 13,56 eur. Splatnosť prvej splátky bola 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy. Splatnosť každej ďalšej splátky mala nastať 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Termín konečnej splatnosti úveru bol 7. deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Výška úroku bola 11,45 % p.a. zo sumy úveru, t.j. v číselnom vyjadrení 50,74 eur a poplatok za garantovanú službu bol vo výške 72,36 eur. RPMN bola vo výške 31,91 % a priemerná RPMN vo výške 33,96 %.

Podľa bodu 1. na druhej strane zmluvy, úver podľa zmluvy je druhom spotrebiteľského úveru, ktorý má formu pôžičky a prostriedky z úveru sú určené na osobné potreby zákazníka bez obmedzenia osobitným účelom, s výnimkou ich použitia na výkon zamestnania, povolania, podnikania, inej zárobkovej činnosti alebo na účel podľa § 1 ods. 3 zákona.

10. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 15.10.2015 zároveň uzatvorená aj Zmluva o poskytnutí služby Komfort, ktorá je dobrovoľnou doplnkovou službou. Právny predchodca žalobcu sa touto zmluvou zaviazal, že zákazníkovi za poplatok bude počas platnosti tejto zmluvy poskytovať službu spočívajúcu vo výbere splátok priamo v meste bydliska klienta alebo v inom

mieste podľa určenia klientom, a to prostredníctvom obchodného zástupcu veriteľa na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol zákazníkovi poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. V danom prípade bola táto odmena dohodnutá na sumu 0 eur.

11. Podľa bodu 1.2. tejto Zmluvy, Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1. zaplatí poskytovateľovi odplatu vo výške 123,10 eur, ktorú tvoria úrok a poplatok za garantovanú službu. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu spolu s úverom, nakoľko odplata a úver tvoria celkovú čiastku úveru vo výške 843,10 eur, v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 14,06 eur a poslednú splátku vo výške 13,56 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

12. Zo žalobcom predloženého potvrdenia o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX vyplýva, že žalovanej bola dňa 26.10.2015 poskytnutá pôžička v sume 720 eur a zároveň v rovnaký deň bola odoslaná platba z karty žalovanej v sume 37,86 eur. Žalovanej tak reálne bola poskytnutá suma 682,14 eur, čo v žalobe uviedol aj samotný žalobca, nakoľko žalovanej bola poskytnutá finálna suma, ktorá zodpovedá rozdielu medzi poskytnutým úverom a započítanými pohľadávkami (viď Potvrdenie o vyplatení pôžičky).

13. Z predloženého výpisu splátok a úhrad z úveru č. XXXXXXXXXX vystaveného právnym predchodcom žalobcu vyplýva, že žalovaná uhradila právnemu predchodcovi žalobcu celkovo sumu 370 eur. Následne podľa vyjadrenia žalobcu žalovaná celkovo uhradila celkovo splátky vo výške 381,91 eur.

14. Žalobca ďalej uviedol, že z tohto úveru bola čiastka 37,86 eur v zmysle dohody o započítaní pohľadávok vyplatená na dlh z predchádzajúcej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX.

15. Podľa bodu 1. Žiadosti o predčasné splatenie úveru zo dňa 15.10.2015; Provident má voči zákazníkovi pohľadávky na úhradu, splátok celkovej sumy podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014, a odmeny za službu podľa zmluvy o poskytnutí služby Komfort, zo dňa 13.10.2014, a to v sume 60 eur.

Podľa bodu 1. Žiadosti o predčasné splatenie úveru zo dňa 15.10.2015; zákazník berie na vedomie, že okamihom akceptácie Žiadosti Providentom mu vznikne povinnosť zaplatiť Providentu namiesto pohľadávky Providentu sumu v celkovej sume 37,86 eur, ktorá zohľadňuje predčasné splatenie spotrebiteľského úveru a odmenu za službu podľa zmluvy o poskytnutí služby Komfort (ďalej len „Pohľadávka z predčasného splatenia úveru“). Pohľadávka z predčasného splatenia úveru je splatná ku dňu akceptácie tejto Žiadosti Providentom.

16. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že sa jedná o spotrebiteľskú vec, kedy ona vystupuje v pozícii spotrebiteľa a je potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce spotrebiteľského práva. Rozhodovacia prax súdov SR v obdobných veciach v obdobných prípadoch nárokov bánk i nebankových nárokov stanovila, že pokiaľ ide o nároky zo zmlúv je konsolidácia predchádzajúcich dlhov spotrebiteľa, ako je aj v tomto prípade, je nevyhnutné skúmať predchádzajúce (konsolidované/refinancované) spotrebiteľské úverové vzťahy medzi stranami konania, skúmať náležitosti zmlúv na základe ktorých tieto predchádzajúce (konsolidované/refinancované) úvery boli poskytnuté, skúmať históriu platieb nielen spotrebiteľa, ale aj dodávateľa finančnej služby. Ide tu o nadväznosť úverov, ich vzájomnú prepojenosť a nerozlučnosť, lebo bez skoršieho úveru by neskorší úver nemal tie konkrétne špecifikácie. Tak je tomu aj v tomto prípade, kedy žalobca založil žalobu na Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2015, pričom táto zmluva mala byť uzatvorená za účelom konsolidácie splatenia záväzkov zo skoršej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014. Pokiaľ ide o Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2015, tak v tejto vôbec nie je uvedený druh úveru, napriek tomu, že zmyslom tohto úveru bolo splatiť skorší úver. Zároveň mala za to, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, absentuje rozpis splátky, na úhradu čoho bola splátka započítaná a rovnako absentujú predpoklady výpočtu RPMN, preto je bez úrokov a bez poplatkov. Pokiaľ ide o uzavretie doplnkovej Zmluvy o poskytnutí služby Komfort, tak táto vôbec nebola dobrovoľná, ale bola podmienkou uzavretia úveru, pričom na základe tejto zmluvy mala platiť za niečo, čo umožňuje priamo Občiansky zákonník, a tým je platba veriteľovi v mieste bydliska dlžníka. Peňažný nárok uvedený v platobnom rozkaze neuznala v celom rozsahu a žiadala platobný rozkaz zrušiť.

17. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Žalobou si uplatnil iba reálny rozdiel medzi žalobcom poskytnutou sumou a žalovanou uhradenou sumou, t.j. 720 eur - 381,91 eur. Poukázal na Žiadosť žalovanej o predčasné splatenie pôžičky, z ktorej vyplýva, že žalovaná bola zo strany právneho predchodcu žalobcu oboznámená so sumou, ktorú bude musieť na základe predčasného splatenia uhradiť. Žalovanej tak boli nielen poskytnuté peňažné prostriedky, ale bol v jeho prospech uhradený aj jeho predchádzajúci záväzok, kde vynaložené finančné prostriedky právny predchodca žalobcu započítal k poskytnutej pôžičke. Spolu právny predchodca žalobcu poskytol v prospech žalovanej pôžičku vo výške 720 eur. Vo vzťahu k vznesenému protinávruhu v súvislosti s požadovaným primeraným finančným zadosťučinením mal za to, že nakoľko v konaní nedošlo k splateniu poskytnutej istiny, žalovanej nemohla vzniknúť škoda, titulom ktorej by si nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňoval. Rovnako nemôže zo strany žalobcu dôjsť k zneužitiu upomínacieho konania, pokiaľ žaloba len využíva zákonom poskytnutú možnosť uplatnenia svojho nároku. Preto na podanej žalobe trval a žiadal priznať sumu 338,09 eur s príslušenstvom. Uplatnil si náhradu trov konania.

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 8 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

20. Podľa § 3 ods. 1. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

23. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je nepochybne spotrebiteľská zmluva aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

24. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

25. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 15.10.2015, na základe ktorej bol žalovanej reálne poskytnutý úver vo výške 720 eur a v prospech právneho predchodcu žalobcu a žalobcu žalovaná uhradila sumu 381,91 eur. Tieto skutkové tvrdenia žalovaná nevyvrátila.

26. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

27. Na základe vyššie uvedeného a na základe usmernenia odvolacieho súdu súd prvej inštancie mal posúdiť obe zmluvy, teda zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2015, ale aj zmluvu, ktorá jej predchádzala t.j. zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014, preto súd vyzval žalobcu výzvou zo dňa 29.10.2019 a dňa 29.1.2020 na predloženie zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014 na úhradu ktorej bol poskytnutý úver č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.10.2015.

28. Podľa čl. 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

29. Podľa čl. 15 C.s.p., dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Koncentrácia konania je s účinnosťou od 01.07.2016 prejavom jedného zo základných princípov, na ktorých stojí nová právna úprava sporového konania, a to princípu arbitrárneho poriadku upraveného v čl. 10 CSP. CSP rozlišuje sudcovskú koncentráciu a zákonnú koncentráciu. Sudcovská koncentrácia umožňuje sudcovi koncentrovať určité procesné úkony strán (tzv. prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky) a sankcionovať nedodržanie ním stanovených procesných lehôt. Pri rozhodovaní o včasnosti uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany je sudca povinný vychádzať z toho, že predmetné prostriedky nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo a so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany musí súd naopak považovať za uplatnené včas, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela a ani ich nemohla predvídať, a ktoré vyšli najavo až po tom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. (10)

Sudcovská koncentrácia konania predstavuje nástroj v rukách sudcu, ktorý vďaka nej môže zabrániť šikanóznemu výkonu procesných práv jednej zo sporových strán v sporovom konaní. Sudcovská koncentrácia konania môže smerovať do budúcnosti, ale nie je vylúčená ani do minulosti, avšak iba v konaniach začatých po účinnosti Civilného sporového poriadku.

Sudcovská koncentrácia konania je prostriedok procesnej zodpovednosti, ktorý má nútiť sporovú stranu, aby prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatňovala včas, čím prispieva k zrýchleniu konania.

Sudcovská koncentrácia konania má diskrečný charakter, avšak len v závislosti od toho, či ju v danom prípade súd uplatnení alebo nie. Pokiaľ už raz bola v konaní uplatnená, súd je takýmto procesným postupom viazaný.

V zásade ju môže súd využiť na začiatku konania v súlade s ustanovením § 167 CSP s tým, že na neskôr uplatnené dôkazy, ktoré by sporová strana uviedla v konaní, s poukazom na ustanovenie § 153 CSP nebude prihliadať. Takýto postup ale môže využiť aj v už začatom konaní (sudcovská koncentrácia konania má tak svoj priestor aj v konaniach začatých za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku) a to postupom podľa § 181 o. 4 v spojení s § 153 CSP.

Pokiaľ bolo v konaní uplatnená sudcovská koncentrácia konania, súd nemôže toto ignorovať a v rozpore s ňou pripustiť nové dôkazy, ktoré mohla sporová strana uplatniť do uplynutia lehoty určenej súdom. V prípade, ak súd v rozpore so zvoleným postupom, t. j. sudcovskou koncentráciou pripustí dôkazy, ktoré mohla sporová strana uplatniť včas, nepochybne zaťaží konanie procesnou vadou, ktorá zakladá odvolací dôvod. Zákonodarcu zavedením inštitútu koncentrácie konania vychádza z toho, že súd je objektívne schopný spor spravodlivo posúdiť a rozhodnúť len ak má k dispozícii všetky potrebné dôkazy a skutočnosti. Dôkazy je preto uplatňovať včas, najlepšie pri prvom úkone a nenechávať si ich takpovediac „v zálohe“. Strana tým riskuje, že súd na dôkaz, ktorý nebol predložený včas, nebude prihliadať. V prípade spotrebiteľských sporov sa ustanovenia o koncentracii nepoužijú vo vzťahu k strane, ktorá je spotrebiteľom. Spotrebiteľ môže v konaní uviesť skutočnosti a dôkazy kedykoľvek uzná za vhodné, najneskôr však do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

30. Po zrušení rozsudku vo vyhovujúcom výroku konajúci súd na základe vykonaného dokazovania po nasmerovaní odvolacím súdom zistil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a napriek doručenej súdnej výzve zo dňa 29.10.2019 a dňa 29.1.2020 nepredložil súdu požadované doklady - zmluvu č. XXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014.

31. Súd využil inštitút sudcovskej koncentrácie konania a nečinnosť žalobcu k predloženiu požadovaných dokladov vyhodnotil ako skutočnosť, že prostriedky procesnej obrany neuplatnil včas. Aj keď ustanovenia o koncentracii konania v prípade spotrebiteľských sporov použiť nemožno, uvedené sa musí aplikovať len vo vzťahu k strane, ktorá je spotrebiteľom; v súdenom spore bola koncentrácia konania použitá vo vzťahu k žalobcovi, ktorý spotrebiteľom nie je.

32. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. V danom prípade mala úspech vo veci žalovaná, keďže súd vyhlásil zmluvnú podmienku podľa jej protinávru za neprijateľnú a vo zvyšku žalobu zamietol, preto jej súd priznal plnú náhradu trov konania v rozsahu 100%. O trovách konania vo vylúčených nárokoch rozhodne súd v rozhodnutí o týchto nárokoch. Týmto rozsudkom priznáva nárok na náhradu trov konania žalovanej v časti výroku o zamietnutí peňažného plnenia a v časti určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v znení „poplatok za garantovanú službu pevnou sumou 72,36 eur“. V tejto časti nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Humenné č. 10Csp 10/2009 zo dňa 29.5.2019.

34. O výške náhrady trov konania bude v zmysle ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.